

ЗАХТЕВ ЗА УКЛАЊАЊЕ ВИДЕО НАДЗОРА

Ометање тужиоца у мирном коришћењу своје имовине, и то у конкретном случају постављањем камере чији видео снимак емитује сваки улазак и излазак из стана тужиоца, би евентуално могло да представља вид повреде права на мирно уживање имовине; судска заштита, којом би се тражило уклањање електронских уређаја за видео надзор, остварује се петиторном тужбом, према одредбама општег парничног поступка, а не у државинском спору, као посебном парничном поступку.

Из образложења: У спору ради сметања поседа, тужилац је између осталог тражио од суда да донесе одлуку којом ће се тужени обавезати да уклоне техничке уређаје за видео надзор који су постављени изнад пословних просторија туженог 2. реда или да исте поставе на начин да се видео надзор не врши над простором испред улазних врата стана који је у државини тужиоца. Првостепени суд је у том делу сходно чл. 70 до 81 Закона о основама својинскоправних односа (ЗОСПО) одбио тужбени захтев налазећи да се наведеним одредбама штити посед ствари покретне или непокретне или права стварне службености, а не права личности, а постављањем камере тужилац није онемогућен у коришћењу поседа на стану који се налази у његовој државини. Поводом жалбе тужиоца у том делу одлуке, другостепени суд је нашао да је правилно становиште првостепеног суда. Наиме сметање државине представља сваки акт којим се онемогућава или омета нормално вршење фактичке власти на ствари, те се у том поступку расправља расправља и одлучује по тужби само за заштиту физичког поседа. Повреда државине може бити извршена одузимањем ствари одн. државине, која се карактерише као потпуно искључење држаоца из фактичке власти на ствари и заснивање фактичке власти новог држаоца и сметањем државине, која се састоји састоји у онемогућавању, одн. умањењу или отежању држаоца у вршењу фактичке власти, али без заснивања фактичке власти од стране новог држаоца. Обзиром на наведено, у судском поступку ради сметања поседа, не може се остварити заштита од узнемиравања личности сходно члану 75 ЗОСПО. Осим тога, ометање тужиоца у мирном коришћењу своје имовине, и то у конкретном случају постављањем камере чији видео снимак емитује сваки улазак и излазак из стана тужиоца, би евентуално могло да представља вид повреде права на мирно уживање имовине из члана 1. I Протокола уз Европску конвенцију о Људским правима и основним слободама, које право одређено лице има према сваком другом лицу које га омета у мирном коришћењу своје имовине, те свако понашање супротно томе води могућности испитивању основа за судску заштиту у таквом спору. Уосталом, таква судска заштита, којом би се тражило уклањање електронских уређаја за видео надзор, остварује се петиторном тужбом, према одредбама општег парничног поступка, јер се не ради о онемогућавању тужиоца да врши фактичку власт на ствари која је била у његовој државини, а у конкретном случају се ради о државинском, посесорном спору, као посебном парничном поступку.

(решење Основног суда у Сомбору II 197/12 од 05.10.2012. год и решење Вишег суда у Сомбору Гж 85/13)